

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 7 / č. 2 – červenec 2019

Voda a vedro

Nějak mi ty úvodníky poslední dobou nejdou. Chystal jsem ten minulý na otvírání studánek a úklidové akce turistů a ani jedno se do jarního čísla nedostalo. Tak teď.

A tento letní úvodník? Nemlich to samé. Taky v podzimním vydání bude hooooódně vody. Celé moře. I několik.

A nebo je to počátek naprosté geniality. Vytvořit úvodník, který má přesah do dalšího čísla. A pak zase...

Každopádně letošní způsob léta zdá se mi – poněkud rozumným. Vyšší teploty se sice objevily, ale oproti několika předchozím létům, kdy teplota v bytě i na několik týdnů přeskočila 33 stupňů, se letos jen zlehka dotýkala osmadvacetistupňové hodnoty. Dalo se to zvládnout.

Dokonce i občas zapršelo. Ať už to byla bouřka z vedra nebo přišla studená vlna, s nízkou hladinou podzemní vody to k lepšímu stejně nehlo.

Velká voda však nemusí přijít jen z černých mraků. Děsivý osud chystali Brnu na sklonku války němečtí okupanti, když se snažili podminovat hráz brněnské přehrady. Naštěstí se jim to díky odvaze a prozíravosti pracovníků přehrady nepodařilo. Tomu nejhoršímu zabránil hrdinským činem zejména hrázný Šíkula. Jeho památku každoročně připomíná i vzpomínková akce odboru 1. brněnská.

Alf

OBSAH ČÍSLA

Turisté pomáhali uklízet přírodu

To, že mají turisté přírodu rádi prokazují nejenom častými vycházkami do krajiny, ale také tím, že se aktivně účastní akcí, které ji pomáhají zbavit nejrůznějšího nepořádku. A úspěšná je v tomto počínání také turistická mládež. **strana 5**

Vojenský újezd se otevřel veřejnosti

Jen jeden den v roce je možné legálně vstoupit do vojenského újezdu Libavá. Co všechno návštěva takového prostoru skýtá a na co se připravit přinášíme tentokrát hned ze dvou pohledů. **strana 9**

Přátelství bez hranic opět lákalo turisty

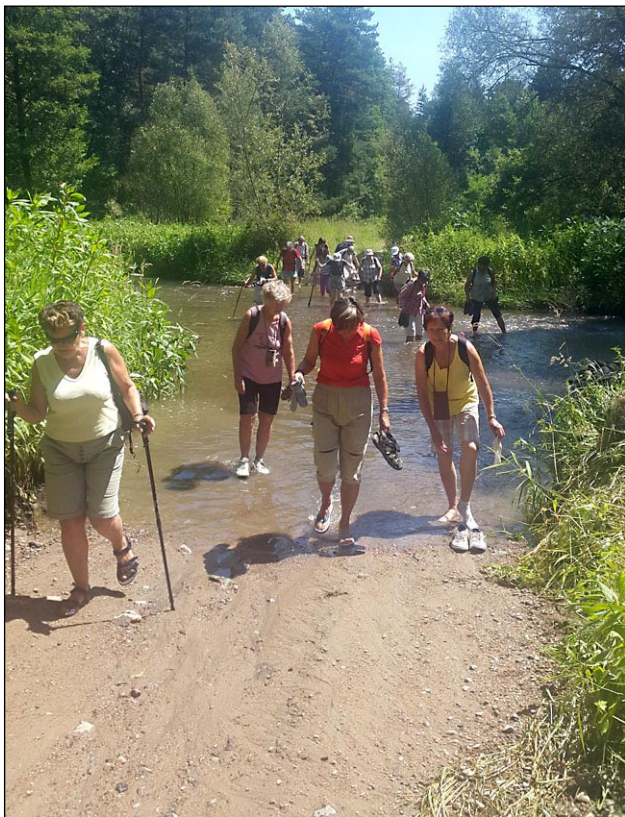
Kromě tradičního vyprávění účastníků jsme letos získali i oficiální shrnutí pořadatelů. Takže součástí čtení bude i lekce slovenštiny. **strana 15**

1. brněnská slavila výročí u studánky

Nechce se tomu ani věřit, jak ten čas utíká. Nevím, jestli je to technickým pokrokem, nebo ten čas běží sám. Těžko říct sám. Běží vždycky před námi a my ho celí udýchaní a zpocení pouze doháníme. A to ať se snažíme jak chceme. A tak v letošním roce náš odbor KČT 1. brněnská dohnal čas na čísle 65.

Ano. Pětašedesát let uplynulo od založení odboru KČT 1. brněnská. Od skromných začátků až do pestrého programu všech možných žánrů turistiky i společného setkávání. Mnohé nám vyklouzlo z hlavy, mnohé vzpomínky však uvízly v naší paměti. A věřte, že za ta léta toho bylo opravdu mnoho. Byly to toulky po milovaných horách, ještě milovanější domovině jižní Moravy, zahraniční cesty, ale třeba také krátké vycházky. Stovky hodin dobrovolné práce bez jakékoliv odměny při budování turistických základen, turistických tábořišť, značení nebo výstavbě a údržbě vlastního majetku odboru. Mnoho přátel se s námi společně ještě toulá, mnozí nás však již také opustili navždy. Příroda je ale věčná. Ta uchová jejich památku a stopy, které zbrázdily jejich pohorky.

Začalo to 1. dubna 1954, kdy se sešlo 39 zájemců o turistiku a založilo tehdy turistický oddíl. Už 11. dubna se pak uskutečnil první celodenní výlet. Vlakem se jelo do Tišnova a autobusem do

Olší. Odtud potom pěšky přes Drahonín roklí do údolí Loučky. Krásným údolím pokračovalo první putování přes Skryje a Dolní Loučky až do Tišnova zpět na vlak. Na první vycházku opravdu úctyhodná délka 25 kilometrů.

Přesto se této vycházky zúčastnilo čtrnáct členů. Počasí bylo slušné a nálada vynikající. Do Tišnova došli všichni, sice unaveni, ale s předsevzetím, že na další výlet vyrazí opět.

Samozřejmě, že se tak stalo. A nebylo těch výletů do této oblasti málo. Skoro každým rokem se vydáváme vzpomenout začátky odboru. Tak to mu bylo i letos. Vydali jsme se z Újezdu u Tišnova podél říčky Bobrůvky krásnými loukami i lesem do obce Skryje. V restauraci Pod kapličkou jsme se trochu občerstvili na další cestu. A bylo to potřeba. Než jsme došli k Šafránkovu mlýnu, třikrát jsme si užili malého brodění. Šafránkuv mlýn je velký areál, kde je možnost ubytování i občerstvení. Dlouho jsme se zde nezdrželi a pokračovali v cestě do prudšího kopce až do Tišnovské Nové vsi. Tady jsme u končili naše putování a nasedli na autobus, který nás dovezl do Tišnova k vlakovému nádraží. Také počasí bylo k nám milosrdné a svou přízní přispělo ke spokojenosti všech účastníků.

Vydejte se touto malebnou krajinou.

Každé i malé výročí by se mělo nějak oslavit nebo alespoň připomenout. Protože výročí nebylo kulaté, tak jsme si ho 6. dubna 2019 opravdu jenom připomenuli na Vranově u studánky Zdravas Maria, kde se uskutečnilo jarní otvírání studánek. Tento rituál má v našem odboru dlouhou tradici. Zavedli ji někdy v 60. letech minulého století naši tehdejší tomíci, kteří se zabývali lidovou kulturou.

V dávné minulosti si naši předkové velmi vážili vody. Čistili a ošetřovali studánky jak na polích, tak i v lesích, protože životodárná voda je osvěžovala při těžké práci. Proto vždycky na jaře vyšla mladá děvčata, královničky, v čele průvodu k nejbližší studánce. Tam zazpívala, zatančila, přehodila za hlavu suché listí, aby zmizelo všechno zlé, a do studánky vhodila kytíčku jarního kvítí. A pak studánku vyčistila.

Byl to jeden z krásných lidových zvyků, který byl skoro zapomenut.

K tomuto zvyku se váže ještě velmi krásná kantáta Bohuslava Martinů.

V roce 1938 pobýval Bohuslav Martinů na Třech studních a byl přítomen místnímu obřadu otvírání studánek a tento obrázek mu utkvěl v paměti. Shodou okolností koncem 50. let básník Miloslav Bureš na břehu rybníka Sykovce napsal báseň „Píseň o studánce Rubínce“.

Jednoho dne ji poslal svému příteli, Bohuslavu Martinů, do Paříže. Tato báseň vyvolala u Martinů vzpomínky na jeho pobyt na Vysočině. V roce 1955 zkomponoval na tuto báseň kantátu a nazval ji „Otvírání studánek“. Je to jedno z nejmimnějších vyznání lásky Bohuslava Martinů k rodnému kraji.

Jura Bílý, Miloslava Velanová

Celostátní konference Klubu českých turistů ocenila také práci jihomoravských turistů

Letošní konference KČT, která se konala v Praze v sobotu 30. března, uvedla do Síně slávy KČT jihomoravský odbor KTL Brno. Certifikát převzal za KTL z rukou starostky České obce sokolské Hany Moučkové Bohumil Polesný.

O pár minut později převzal Antonín Moravec z odboru KČT Ivančice za svou celoživotní práci pro klub z rukou ministra životního prostředí Richarda Brabce Čestný odznak Vojty Náprstka.

Do úklidu se zapojila i mládež

Činnost s dětmi má v nedvědickém odboru Klubu českých turistů dlouholetou tradici. V současnosti vedou dětské vycházky přibližně dvakrát do měsíce střídavě Zdena Kincová, Božena Sedlářová, Jana Bohanesová a Martina Štětinová.

V sobotu 30. března 2019 byl hlavní náplní vycházky sběr odpadků v okolí Nedvědice. Akce Uklidme svět, uklidme Česko letos inspirovala i nás. V průběhu šestikilometrové trasy jsme společně posbírali úctyhodnou sbírku odpadků. Divili jsme se, jak pestrá sbírka jsme shromáždili: skleněné

lahve, nádherně
vymalovaný
kastrůlek,
kompletní
keramický
komín, plasty
v různé podobě.
Je s podivem a
hodně smutné
zároveň, co
všechno je
v dnešní době

člověk schopen
vyhodit do přírody.

Děti po absolvování vycházky obdržely diplomy a balíčky s maličkou odměnou. Nezbyvá než popřát dětem spoustu píce a odhodlání, aby jim starost o přírodu vydržela i nadále.

Martina Štětinová

Do boje s odpadky v okolí Jundrova zavelela 6. dubna sama místostarostka městské části

Rozebírání černé skládky

S pocitem dobře vykonané práce nad pytlý se sesbíraným a vytříděným odpadem
foto 4× Pavel Rabušic

Turisté uctili památku odvážného činu z konce války

V sobotu 27. dubna uspořádal odbor KČT 1. brněnská vzpomínkovou akci k 74. výročí osvobození Brna. Jako každý rok, tak i letos jsme si připomněli

hrdinský čin Františka Šikuly a jeho spolupracovníků, kteří zabránili tomu, aby německá armáda vyhodila do povětří hráz brněnské přehrady. Brno tak zachránili před zatopením.

Jejich památku jsme uctili položením kytice a chvilkou ticha. Vzpomínkové

akce se zúčastnilo 40 členů našeho odboru a jako host přišel starosta městské části Brno-Kníničky Martin Žák.

Miloslava Velanová

První máj je nejen lásky čas – k návštěvě zval újezd zas!

Tradiční prvomájová vycházka do vojenského prostoru Libavá se koná pouze jeden den v roce a vydávají se na ni turisté z široka daleka. I nás tato akce hned zaujala.

Rozhodla jsem se podělit se s vámi s mojí první turistickou akcí jako vedoucí turistiky. Dvoudenní školení jsem absolvovala na podzim v Radíkově u Olomouce. V odboru jsem dostala za úkol připravit výlet na zajímavou turistickou akci konanou 1. května pod názvem Bílý kámen. Asi od února jsem sledovala jednotlivé Zpravodaje vydané pořadateli. Nakonec po dohodě s naší vedoucí jsme rozhodly, že pojedeme vlakem do Hluboček. Odtud jsme zvolily vycházku k Bílému kameni.

Ráno 1. května jsme se 20 minut před odjezdem vlaku sešli na vlakovém nádraží ve Vyškově. Čas se to zdá relativně dlouhý, ale spočítat, kdo pojedě na společnou jízdenku – vytvořit skupinky a kdo si koupí samostatnou

jízdenku – většinou senioři, zabralo hodně času. Ještě že nás jelo jen 18 turistů a já mohla ještě ve vlaku informovat, kde a v kolik hodin budeme přesedat, a kdy asi pojedeme zpět, říct něco o akci a podmínkách vstupu na trasu.

U vstupu do vojenského prostoru v Hlubočkách jsme předložili průkazy totožnosti, zaplatili účastnický poplatek a obdrželi kontrolní identifikační

pásek a mapu vojenského prostoru. Vyrázili jsme na 6,5 km dlouhou trasu k Bílému kameni. První část cesty byla šterková, asi po hodině se změnila na širokou asfaltovou cestu. Na ní již provoz pěkně zhoustl, míjeli nás

pěší i cyklisté. A cesta vedla stále do mírného táhlého kopce.

Na stanovišti Strážná se o b j e v i l o několik stánků s občerstvením, ale my se rozhodli jít dál ke kameni a přestávku si udělat až na zpáteční cestě.

K Bílému kameni to bylo ještě asi jeden kilometr. Cestou jsme viděli kříž a přečetli si pověst o sebevraždě faráře, která byla zaznamenána v místní kronice obce Jestřabí. Cestou nás téměř ohrožovali někteří cyklisté, jedni jeli ke kameni, druzí od kamene a na poměrně úzké cestě jsme se těsně míjeli. Kámen nakonec nebyl na kopci, ale ve svahu a byl opravdu bílý. I k Bílému kameni se vztahuje zajímavá pověst, kterou je možné si přečíst na internetových s t r á n k á c h pořadatelů.

Cestou zpět jsme se již těšili na něco dobrého k snědku a na zahnání žízně. Počasí nám opravdu přálo, protože den předtím bylo deštivo.

Vojenský prostor je zajímavý svojí poměrně nedotčenou přírodou, navíc v květnu spoustou květů a krásnou zelení. Zdolali jsme 13,5 km a převýšení cca 400 m.

V letošním roce XXVI. ročníku Bílého kamene se zúčastnilo podle pořadatelů krásných 4968 platících a nespočet dětí.

Pokud vás akce zaujala, je možné se jí zúčastnit zase za rok – 1. května.

Bílý kámen jinak

Vojenský újezd Libavá se otvírá veřejnosti pouze jednou v roce, 1. května. Vzhledem k velikosti újezdu je akce primárně určená cyklistům, protože vzdálenosti jsou větší a vjezd motorových vozidel zakázán. Existuje ovšem jedna výjimka – viz Zpravodaj Bílého kamene č. 3/2019:

„Pro starší občany a pro rodiny s menšími dětmi, které akce nezvládnou pěšky nebo na kole, připravují pořadatelé autokarový zájezd. Autokar s průvodcem projíždí postupně vojenským prostorem s devíti zastávkami, na kterých se účastníci seznamují se zajímavými místy a objekty. Podniknou krátkou procházku a vystoupí na legendami opředené skalisko Bílý kámen, prohlédnou

si z výšiny Strážisko, doslova préríjně pláň taktického cvičiště mezi Fidlovým kopcem, Jestřabím a Nepřívazy, zastaví se na záměčku Bores, prohlédnou si památníček na místě zlikvidované obce Velká Střelná a ruiny hřbitova v bývalém Smilově. Ve Městě Libavá pak

Bývalý lovecký zámek Bores, tzv. „Čepičkova vila“

navštíví odsvěcený libavský kostel, větrný mlýn a památník založení útvarů PTP (Pomocný technický prapor), zajedou na Starou Vodu, kde si prohlédnou i interiéry unikátního poutního kostela se zbytky kláštera, hřbitova a

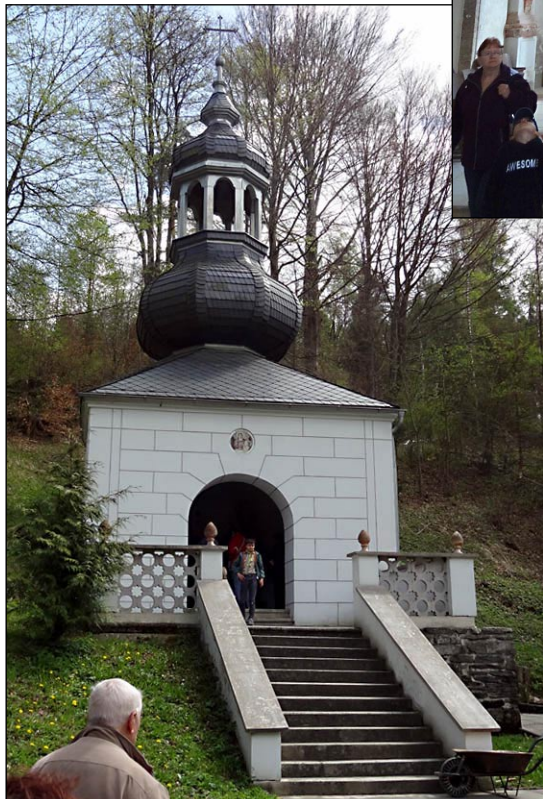

rybníčku, aby pak podnikli procházku ke Královskému prameni, vyvěrajícímu v krásně rekonstruované kapličce. Na zpáteční cestě se zastávkou u památníku obce Nová Ves nad Odrou projedou přes Zelený kříž a své putování po Libavsku pak ukončí výšlapem z Kozlova k prameni řeky Odry.“

Autobusy jedou z Velké Bystřice a Olomouce, je potřeba se dopředu přihlásit v KIC Velká Bystřice a zaplatit jízdné. My jsme jeli z Olomouce

Stará Voda

Královský pramen

od hlavního nádraží a byl to opravdu nezapomenutelný zážitek. Provázel nás olomoucký historik J. Štěpán, člen spolku Lubavia, který toho o zaniklých obcích věděl opravdu hodně a poutavě o tom vyprávěl.

Počasí nám přálo, první část cesty vedla nádhernou jarní přírodou. Zvláštní zážitek to byl i pro naše dva synovce. Bohužel vojenský újezd v posledních letech postihla větrná smršť, která spolu s kůrovcem zcela zlikvidovala lesy v okolí Kozlova

nedaleko pramene Odry. Je to opravdu velmi smutný pohled – naposledy jsem u pramene Odry byla při Eurorandu 2011, a to tam byly nádherné obrovské smrky. Dnes je tam suchými stromy obklopená, do dále táhnoucí se holina, na které jsou nově vysazeny maličké jedle, smrky a buky. Otázkou je, kolik jich přežije... Můžeme si jen přát, aby tu obnovu zdejší krajina zvládla. Inspirativním místem je „znovuzrozený“ poutní kostel ve Staré Vodě, ten už můžeme navštívit nejen 1. května, protože byl vyňat z vojenského újezdu a patří do katastru Města Libavá. Tak šťastnou cestu!

Svatava Mrazčínská, Hana Slabáková

Vyškovští turisté vyrazili do kraje rybníků

Vyškovští turisté uspořádali v květnu dva autobusové zájezdy. Druhý zájezd byl na Hlubokou nad Vltavou. Z Vyškova jsme vyjžděli na dalekou cestu v 5 hodin ráno a před devátou už náš autobus parkoval na místě našeho cíle. Z parkoviště jsme se vydali po žluté značce a pěknou dubovou alejí jsme prošli kolem židovského hřbitova a rybníků Munického, Podhradského a rybníku Zvolenov k loveckému záměčku Ohrada.

V záměčku se nachází lesnické, myslivecké a rybářské muzeum. Žasli jsme, co všechno nepoznáváme a nevíme. Z muzea jsme vyšli na takové malé

nádvoříčko, kde byla ještě menší vrátka do zoo. Jaké ale bylo naše překvapení. Zoo je nečekaně velké, i když se na první pohled nezdá. Chová se zde mnoho cizokrajných zvířat, zoo se podílí na záchraně ohrožených živočišných druhů. Tady se každý

*Prohlídka muzea
v zámku Ohrada*

Čekání na prohlídku zámku Hluboká

pohyboval podle svých zájmů.

Zpět jsme se vraceli stejnou cestou asi 2 km k parkovišti. Na křižovatce jsme ještě mohli zhlédnout kapličku sv. Rocha, patrona proti moru. V autobuse jsme si dali asi půlhodinovou pauzu a pak vzhůru k zámku. Bylo to

pěkně do kopce. Zámeckým parkem vedla naučná stezka, kde jsme se na deseti panelech mohli seznámit s historií i současností zámeckého areálu, který patří k nejcennějším v jižních Čechách.

Po šestnácté hodině byla prohlídka zámku. Obdivovali jsme krásné zámecké interiéry, velice zajímavou historii rodu Schwarzenbergů, dále krásné zahrady a pěkný výhled ze zámecké věže s 245 schody.

Bylo krásné počasí, pěkně jsme si to užili. Místy přšlo až cestou domů.

Blanka Bačovská

Na oblíbené Přátelství bez hranic vyrazilo z oblasti opět několik autobusů. Turisté se sešli na „Pulčínách“

Tradiční setkání českých, moravských a slovenských turistů si našlo široký okruh zájemců i z řad jihomoravských turistů. Běžně není problém naplnit tři i čtyři autobusy. Letos se setkání konalo na Pulčinských skalách u Lidečka. Své zážitky pro Zpravodaj sepsali adamovští a vyškovští turisté.

V sobotu 4. května jsme se zúčastnili autobusového zájezdu na akci Přátelství bez hranic. Tento 17. ročník Mezinárodního hvězdicového pochodu pořádal Klub českých turistů, oblast Valašsko-Chřiby ve spolupráci s Klubem slovenských turistů RR Trenčín. Setkání se konalo v Javorníkách – na Pulčíně.

Po vystoupení z autobusu v Lidečku jsme si prohlédli přírodní památku Čertovy skály, které tvoří skalní val dlouhý 150 metrů, vysoký šest až

pětadvacet metrů a široký tři metry. Pokračovali jsme naučnou stezkou Javornický hřeben k Pulčinským skalám. Tato národní přírodní rezervace je největším pískovcovým skalním městem v moravských Karpatech.

Balada pro seniora

hodiny cesty zastavil autobus v Lidečku na rozcestí a my jsme se vydali po modré turistické značce, která byla i naučnou stezkou Javornický hřeben. Ta nás dovedla k Pulčinským skalám.

Pulčinské skály jsou Národní přírodní rezervací. Ve středověku stál na nejvyšším bodě skal hrad. Dnes můžeme vidět pouze nepatrné zbytky. Odtud jsme přešli na červenou značku – Naučná stezka Pulčinská cesta. Po té jsme přišli na místo setkání. Dostali jsme razítkopochodu, odznak, pamětní list a razítko do záznamníku „Vystup na svůj vrchol“.

Vystoupali jsme na vrch Hradisko se zbytky prehistorického hradiště a kolem několika studánek jsme došli do Pulčína. Je to nejvýše položená obec na Moravě, v 17. století byla sídlem zbojníků. Ve Western salonu „U Vilíka“ jsme se občerstvili a naučnou stezkou Pulčinská cesta jsme došli do Horní Lidče, kde na nás čekal autobus.

Vycházka se všem velmi líbila, procházeli jsme krásnou přírodou, počasí nám přálo. Zúčastnilo se 20 turistů, ušli jsme 13 km, vedla Marie Tejkalová.

Odjezd autobusu byl stanoven na 7 hodin od vlakového nádraží ve Vyškově. Za necelé dvě

Po občerstvení v hostinci jsme pokračovali po žluté značce do obce Horní Lideč. Tady jsme si prohlédli kostel sv. Václava a vedle informačního střediska Muzeum betlémů. Na železniční stanici Horní Lideč nás vyzvedl náš autobus a odvezl domů. Výlet se vydařil, všichni byli spokojení.

Antonín Procházka, Blanka Bačovská

A takto vidí další úspěšný ročník pořadatelé akce

Přípravy na 17. ročník PBH sme zahájili už v novembri minulého roka. To sme sa s priateľmi z KČT Oblast Valašsko-Chřiby stretli vo Western salóne U Vilíka v Pulčine, oblasť Pulčinske skaly, aby sme si predstavili miesto, kde budú naši priatelia akciu organizovať a dohodli sa na podrobnostiach pre propozície akcie z Moravskej a slovenskej strany.

A teraz nasleduje príbeh o akcii, kde nebesá a správni turisti porazili tých maloverných. Počas posledných dní avizovali meteorológovia na sobotu mimoriadne nepriaznivé počasie. Preto do dvoch autobusov, ktoré odchádzali na akciu PBH, nenastúpilo niekoľko prihlásených turistov.

Niečo po siedmej hodine ráno sme odštartovali zo zamračeného Trenčína. Nakoľko boli naplánované dve trasy, rozhodli organizátori, že najskôr zavezieme turistov do Lužnej, odkiaľ vychádzala dlhšia trasa a ostatní turisti vystúpia za Lidečkom pri odbočke na Pulčín. Cestou tam sme pozorovali krásny úkaz zmeny počasia a na obidve trasy sme už kráčali v slnečnom počasí.

Ja som kráčal so skupinou „letiskárov“ a turistov z Dukly a klubu Podhoran Podlužany. Vybrali

sme si kratšiu trasu s krásnym výstupom cez Pulčinske skaly do Pulčina a cieľom v Hornej Lidči. Trasa spočiatku viedla po asfaltovej ceste, ktorá sa po asi kilometri zmenila na cestu lesnú. Tá nás priviedla pod Pulčinske skaly. Nasledoval malý oddych a potom cesta hore.

Dobre zaistená cesta skalným chodníkom nám pripravila množstvo zážitkov z úžasnej jarnej prírody, s krásnymi výhľadmi na okolie. Po výstupe do Sedla pod Hradiskom sme pokračovali po červenom turistickom chodníku

na Hradisko. Smerové tabule nás však odradili od pokračovania, vyzeralo to, že odbočujeme od Pulčína, kde sa konalo stretnutie turistov zo Slovenska a Moravy.

Vrátili sme sa teda do sedla a pokračovali smerom do obce. Pri studničke sme si dali veľkú prestávku. Niečo sme pojedli a pokračovali do Pulčína. Za stále krásneho počasia sme si pozreli Pulčínske skaly i zospodu a okolo štvrt

na dvanásť sme sa ocitli v krásnom prostredí Western salóna U Vilíka.

Domáci organizátori pripravili pre účastníkov skvelé privítanie. Víťala nás cimbalová muzika Polajka z Valašského Meziříčí a skvele zorganizovaná prezencia a občerstvenie. Napriek veľkému množstvu turistov sa nestálo v dlhých radách, skrátka všetko klapalo na jednotku.

Privítanie prítomných vykonal predseda KČT Oblast Valašsko-Chřiby

Jiří Homolka, ktorý odovzdal slovo zakladateľom akcie Jirkovi Tomášovi a Janovi Mrlinovi. Účastníkom sa prihovoril tiež predseda RR KST Trenčín Igor Salviany a na poslednú chvíľu to stihol tiež starosta obce Francova Lhota, pod ktorú Pulčín patrí, pán Miroslav Brlica. Nakoniec dostal slovo tiež dlhoročný organizátor akcie Láďa Hojgr.

Nakoniec prišla k slovu muzika, ktorá potešila slovenskú stranu pesničkami Neďaleko od Trenčína a Trenčín dolinečka v špecifických slovných úpravách. A potom sa už rozbehla tá pravá zábava. Bolo vidno množstvo skupiniek priateľov z obidvoch strán hranice, ktorí sa vídajú len raz, či dvakrát, do roka. Mali si čo povedať a počasie stále prekvapovalo.

Okolo trinástej hodiny sa turisti začali rozchádzať na zvyšok trasy smerom k autobusom, ktoré parkovali od Lidečka, cez Hornú Lideč až po Francovu Lhotu. Tiež naši sa rozhodli odísť, aby stihli v Hornej Lidči pozrieť krásny pohyblivý betlehém.

Hlavný organizátor za moravskou stranu Karel Janošek spolu s predsedom oblasti ešte zvolali poradu s občerstvením, na ktorej sme informovali o termíne a mieste budúcoročného stretnutia PBH na slovenskej strane. Pri rokovaní nás milo prekvapil hejtman Zlínskeho kraja pán Jiří Čunek. Mrzelo ho, že prišiel

až na poslednú chvíľu, skôr mu to nedovolili pracovné povinnosti. Boli sme však radi i za tú malú chvíľu. Podarilo sa nám predniesť požiadavku na obnovenie minimálne víkendového priameho

autobusového spojenia medzi partnerskými mestami Zlín a Trenčín. Prisľúbil, že urobí všetko pre to, aby v novom harmonograme dopravných spojení sa priame spojenie opäť obnovilo.

Ako hovorí klasik, v najlepšom treba skončiť. V našom prípade rozhodol tiež čas, do Hornej Lidče nás čakalo ešte viac ako 6 km. Rozlúčili sme sa s hostiteľmi a v zložení Salviany, Šicha, Mrlina a Tomáš sme krátko po štrnástej hodine vyrazili k autobusom, ktoré nás mali dopraviť domov. Pri poslednom smerovníku sme sa rozlúčili s Jirkom Tomášom, ten musel ísť do Francovej Lhoty, a my traja sme frčali smer Horná Lideč.

Cestou ešte Juro riešil trojicu „kufrujúcich“, všetko však dobre dopadlo a obidva autobusy nás v pohode doviezli domov. Treba zvýrazniť, že po celý deň sme neschytili ani kvapku dažďa. Veľké poďakovanie však patrí hlavne organizátorom z Oblasti KČT Valašsko-Chříby a RR KST Trenčín.

Na záver malá štatistika: 121 účastníkov zo Slovenska a 358 z Českej republiky, celkom 479 účastníkov a 9 členov z „Oblasti“ sa venovalo organizácii.

Dámská jízda za vínem a vinohrady vedla až do Rakouska

V sobotu 11. května se konal 15. ročník Jarního eurovýšlapu Znojmo–Retz. Je to veřejně přístupná mezinárodní akce k zahájení turistické sezóny, které se zúčastnily i turistky z Adamova.

Pořadatelem je KČT Znojmo a Rakouský turistický klub pod záštitou starostů města Znojma a města Retzu. Jedná se o „přeshraniční“ pochod.

Tentokrát jsme se rozdělily na dvě skupinky. První zahájila putování ve Znojmě. Zaregistrovaly jsme se u rotundy sv. Kateřiny, prohlédly jsme si

okolí hradu, prošly okolo Muzea motorismu a pokračovaly na Kraví horu. Přes Popice a Konice jsme došly na Havranické vřesoviště. V dávné době zde byly lesy, které byly vykáceny a půda byla využita jako pastviny pro dobytek. Dneska zde roste vřes a mnoho ohrožených druhů rostlin. Na vřesovišti se prohání jedenáct divokých koní, kteří sem byli loni přivezeni z Anglie. Pomáhají udržovat oblast před zarůstáním. Viděly jsme hříbátko, které se narodilo před měsícem. Dále jsme pokračovaly vinicemi, před Hnanicemi začalo silně pršet, proto jsme zde vycházku ukončily.

Druhá skupinka popojela autobusem do Hnanic a pokračovala do Retzu přes Horecký kopec ke Svatému kameni (Heiliger Stein),

kde byl krátký odpočinek při dobrém vínečku. Až do cíle, na horní náměstí v Retzu, jsme procházely mladými i staršími vinicemi pohodlnou cestou. Zpět do Znojma nás přivezl objednaný autobus.

Každá skupinka ušla deset kilometrů, zúčastnilo se osm adamovských turistek.

Maruška Martincová

Loupeživou bandu raubíře Luďase řádící v okolí Říčanského hradiska turisté rozprašili

V polovině března oslavil významné životní jubileum neúnavný organizátor a pořadatel turistických akcí Luděk Mach. Oslavu pro své přátele a známé z řad turistů nachystal na sobotu 27. dubna v podobě „bojové hry“ ve stylu lovců pokladů. Cílem bylo přemoci bandu loupežníků a jejího vůdce – podlého Luďase – předat spravedlnosti. A bájný poklad lupičů našel jen ten, kdo správně poskládal všechny střípky tajné šifry.

Neohrožení turisté se sešli po ránu na zastávce terminálu IDS JMK v Zastávce u Brna. Nalézt tu správnou cestu a neztratit se ve spletitých uličkách velkoměsta jim pomohly staleté symboly na sloupech, plotech či zdech zdejších domů. Tajemná znamení sestávající z modrého pruhu lemovaného

dvěma proužky bílými přivedlo celou skupinu až do Chroustovského údolí.

Tam už na turisty čekala hodná lesní žínka, která vyprahlým a unaveným poutníkům poskytla vítané pohoštění a možnost odpočinku. Tím nejdůležitějším však byla dobrá rada, kde má v lese svou tajnou skrýš proradný loupežník Luďas.

Nebylo to jednoduché – první zkouškou bylo zdolání náročného stoupání. Přitom bylo nutné neztratit v hustém lese správný směr. Vydatná krmě a moudrá slova podaná lesní žínkou však turistům pomohly první překážku překonat.

Po pár krocích se však na stromech začaly objevovat tajemné číslice. Jenom ten, kdo pochopil jejich skrytý význam, dokázal odkrýt tajný kód vedoucí k velkému Luďasovu pokladu, který loupežník pobral za dlouhá léta svého řádění nebohým poutníkům.

Dobrá lesní žínka turisty bohatě pohostila a ještě přidala na cestu platné rady

Podlý loupežník Luďas nehodlal dát svou kůži lacino a zabil několik turistů z trestné výpravy foto Stanislav Svoboda

Zkouška nejtěžší však na turisty teprve čekala – poklad bylo třeba vyrvat z Luďasova držení a loupežníka samotného zajmout a v poutech přivést před soudnou stolicí.

Na Říčanském hradisku, kde měl Luďas své sídlo, se strhl lýtý boj hned u padacího mostu. Když se turisté snažili loupežníkovu tvrz dobýt, podařilo se Luďasovi dokonce zajmout několik rukojmí. Neohrožené skupince turistů se však neohroženým výpadem na severozápadní bastion Luďasovy tvrze podařilo nepozorovaně proniknout na hradisko a zajaté kamarády osvobodit.

Tento „lví skok“ sebral Luďasovi poslední zbytky nadějí na pozdější

vyjednávání. Loupežník uznal svou porážku a odevzdal vládu nad hradiskem všem dobrým turistům a poutníkům.

Turisté pak vykopali Luďasův poklad a proraďného loupežníka odvedli v řetězech do Ostrovačic před boží súd. Za odměnu jim vděční obyvatelé okolních vesnic přichystali v hostinci U Nedbálků velkolepou hostinu. A pokud jim z putování nenaskákaly puchýře, tak tam chl... slaví dodnes.

Alf

Dlouhou řadu grantulantů zahájil přednesem zdravice bývalý oblastní metodik a jeden z nestorů jihomoravské turistiky Jura Bílý

Magickou škatulku Luďkovi předal zasloužilý mistr srandiček a fórků na turistických pochodech Olin Šíkula

Několik slov k přípravě Zpravodaje aneb Ptejte se mě na co chcete, na co chci, odpovím

Redakční uzávěrka příspěvků do Zpravodaje

V poslední době se objevilo několik dotazů, které v podstatě směřovaly k jednomu tématu – zda už byla uzávěrka aktuálního čísla a jestli je ještě možné poslat článek.

Pak tedy vězte, že náš **Zpravodaj v podstatě žádnou uzávěrkou či podobnými termíny netrpí**. Snažíme se ho připravit vždy zhruba jednou za čtvrtletí tak, aby jeho obsah reflektoval právě uplynulé roční období.

Významný vliv na posunutí termínů oběma směry pak může být potřeba předat do odborů, tj. členům Jihomoravské oblasti, důležité informace z ústředí, konferencí nebo ze/pro seminářů/e.

Takže pokud se článek nestihne v jednom čísle, objeví se v čísle dalším. Jelikož Zpravodaj připravujeme v digitální formě ve formátu PDF, nejsme omezeni počtem stran, tudíž ani nemusíme články výrazně krátit nebo kvůli nedostatku místa odmítat. Prostě vytvoříme tolik stran, kolik je zrovna potřeba.

Zpravodaj má jenom jedno interní omezení – a v tuto chvíli vyhlašuji neoficiální čtenářskou soutěž o pulcák slivovice pro toho, kdo na to přijde.

Své odpovědi můžete posílat na známou adresu alf@ktnoha.cz do 15. září letošního roku. V dalším čísle se uskuteční vyhodnocení a případné „výhry“ budou za správné odpovědi předám na podzimním semináři.

Své příspěvky do Zpravodaje tedy posílejte průběžně tak, jak se uskuteční události, ke kterým se vztahují, a jakmile je zpracujete do vhodné formy. Pokud to stihnete do měsíce maximálně dvou od akce, nebude s uveřejněním patrně žádný problém.

Témata příspěvků

Své příspěvky můžete do Zpravodaje posílat v podstatě na jakékoli turistické téma z vašeho okolí – ať už jde o „obyčejnou“ vycházku odboru, autobusovou výpravu po zemích českých či blízkého i vzdáleného zahraničí, historickou událost odboru či jeho členů nebo tip na zajímavý výlet.

Zpravodaj chystáme přes pět let a za tu dobu se v něm objevilo mnoho témat, které vám můžou být inspirací.

A nebojte se poslat příspěvek i z těch větších akcí jako je třeba První jarní výšlap, podzimní seminář, různé turistické srazy a podobně. Je to pro Zpravodaj určitě lepší, když se objeví informace od přímých účastníků, než jakkoli dobře napsaný článek od pořadatelů, který vždy víceméně vyzní jako oficiální zpráva.

Forma (formát) příspěvků

Ve Zpravodaji se uplatní v podstatě dva typy příspěvků – článek nebo fotografie. Ve většině případů kombinace textu a doprovodného obrázku. Jak a kam články a fotografie posílat najdete v tiráži každého Zpravodaje. Jelikož tato část jakéhokoli periodika není zrovna čtenou částí, trochu si to zopakujeme.

Své **texty** – články – **posílejte napsané ve Wordu**, tj. ve formátu .doc nebo .docx. **Pokud je vytváříte v nějakém alternativním programu**, nezapomeňte **při ukládání vybrat jako typ souboru právě „dokument Word“** či podobné pojmenování.

Jelikož se příprava Zpravodaje odehrává ve speciálním programu, je zcela zbytečné to přehánět s jakýmkoli formátováním. To v podstatě znamená, že **článek klidně stačí napsat jako obyčejný text a poslat ho jen tak v mailu** – musí ovšem být jasně patrné, která pasáž mailu článek tvoří.

Z toho vyplývá další důležitý fakt: **doprovodné fotografie posílejte zvlášť jako samostatné přílohy**, patrně **ve formátu .jpg**. V žádném případě je nekládejte přímo do textu článku nebo mailu. Jednak dojde k výrazné ztrátě kvality a obrázky se i obtížně kopírují ven.

Fotografie můžete poslat tak, jak je stáhnete z fotoaparátu, ale protože velikost, které dnešní přístroje poskytují, zdaleka nevyužijeme, můžete je i zmenšit. **Optimální velikost** kvůli ořezu **je cca 1500 × 1000 pixelů**.

Práci s přípravou Zpravodaje nám usnadní (a zefektivní), pokud přikládáte soubory fotografií vhodně přejmenujete a neponecháte jen DSC445.JPG nebo IMG_8787.JPG atd. Lépe se určí, ke které části článku patří. A naprosto vynikající je, když do mailu nebo na konec článku přidáte i krátký popis (jedna dvě věty).

Pokud zasíláte ke zveřejnění **článek o historii** (třeba odboru, akce nebo významného objektu v místě působnosti), určitě bude **zajímavým doplněním dobová (historická) fotografie**.

Co se počtu fotografií týče, snažte se množství fotografií přizpůsobit délce textu – pro text na půl strany A4 ve Wordu (např. písmem Verdana 12

bodů) postačí dvě až tři fotografie, pro článek na celou stránku zhruba pět fotografií.

Nezapomeňte **také uvést jméno autora fotografií**, pokud je různé od autora článku – v opačném případě předpokládáme, že jde o stejnou osobu. Totéž v podstatě platí i o tom, pokud nám náhodou přeposíláte výtvar někoho jiného z odboru. Pokud to neuvedete, opět předpokládáme, že autorem je odesílatel mailu. Nejsme vlastníci křišťálové koule, takže tento rozpor nechť si pak autor vyřídí s odesílatelem mailu.

Snad vám tyto řádky trochu pomohly se zorientovat při tvorbě příspěvků pro Zpravodaj. **Stručně řečeno: chodte, foťte, pište, posílejte.**

Na závěr už jenom poděkování všem minulým, současným i budoucím přispěvatelům. Těšíme se na vaše příspěvky. Protože Zpravodaj bude vždy takový, jaký si ho uděláme.

Alf

Oblastní webové stránky dostaly nový kabát

Někteří aktivní internetoví „brouzdači“ už možná zaznamenali (a ti ostatní to zjišťují teď), že na konci letošního jara se internetové stránky oblasti na adrese www.kct-jmo.cz přestrojily do modernějšího stylu. Za změnou stojí webový „krejčí“ a nový webmaster Michael Stanovský.

S tím na vás máme i tuto prosbu: stejně jako do Zpravodaje můžete posílat i své příspěvky (články či fotografie) i ke zveřejnění na oblastním webu.

Zejména bychom uvítali fotografie a třeba i statistické informace k uplynulým ročníkům Prvního jarního výšlapu, abychom mohli na stránkách vytvořit ucelenou historii této tradiční a významné oblastní akce. Materiály můžete zasílat na e-mailové adresy slabakova@kct.cz, stanovsky@kct nebo alf@ktnoha.cz. Předem děkujeme.

oblastní výbor

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.